

lja da nas uznemiri, jeste ta, da bi moglo biti težko naći brzo i svuda osoba sposobnih, da ih dobro vladaju i upravljaju, pošto su iste delikatna ustrojstva i trebaju razboritu i budnu upravu te tačnu i bezpriekornu administraciju, ako se hoće, da se uzdrže i da zadobiju i uživaju javno povjerenje, na kojem se poglavito osniva njihov obstanak. Ipak, ako se promisli, da se ove blagajnice protežu na područje ograničeno i da im administracija stoji s time u razmjeru, čini mi se, da u mnogim našim občinama i občinskim odlomecima ima osoba razumnih i zauzetnih, koje poučene kako valja, mogle bi se u tu svrhu upotriebiti, i mislim, da bi seoske blagajnice s vremenom našle prilično prostranu primjenu, kad bi se tvrdim odlukama, ustrojno, zajednički i postojano htjele staviti na posao te se ne plašiti zapreka ovog podhvata. Rad apoštola ovog podhvata, a to bi mogli biti m. p. župnici, gospoda učitelji i putujući učitelji i svi, kojima leži na srdu boljatik naših ekonomskih prilika, trebalo bi, velju, da njihov rad prije svega bude upravljen na razturanje u puk i sokolenje načela udruženja i ideje zajedničkog rada. Čim mali ratari, težaci, prodiranjem pouke o koristi vjeresije, budu svatili, da se zajedničkim radom mogu da se uzajamno pomažu, da se izbave od nevolje, oslobođe od kamatničkih pandža te pregodištiti u ovim mučnim vremenima, koja teku, nema sumnje, da uspjeh ne će izostati. Prvi pokušaji naiti će na zapreke, ali je sigurno da će ovih napokon nestati zbog koristi ovih ustanova, koja će brzo izbiti na svjetlost i otvoriti sebi put rušeći u svom napredovanju ona nepovjerenja i one predrasude, koje se danas pričinjavaju kao neodoljive zapreke njihovom razprostranjenju, što se je vidjelo i u drugim zemljama. Ne znam, za što bismo mi imali u tome zaostati za drugima, te zavidjeti njihovo pomicanje na putu napredka, dok je našemu seoskom puku, kome ne fali zaista razuma, potreba da uloži u rad sve svoje sile i moralnu srčanost, koje uzpavane privezuju ga današnjim prilikama.

Koliko se može na ovome polju postići, kad se energično radi, primjerom nam je talijanski Tirol, gdje dan danas ima više od 80 zavoda oslonjenih na načelo uzajamnosti, dok god 1888, kad sam ja perom i riečju zagovarao u interesu poljodjelstva potrebu, da se zavedu i podupiru ove blagajnice naprama pućkim bankama koje se po svojoj naravi ne mogu podpuno oteti špekulaciji, i koje su više prikladne za industriju i trgovinu, onda je zemljiste bilo tako slabo pripravljeno u ovome pogledu, i javno mnjenje tako protivno odnosnom razloženju, da me je najuvaženija štampa prikazala radi doktrinarisma i prigovarala mi, da istražujem bolje na štetu dobrog, te da sam pristaša ultramontanskih teorija.

U njemačkom Tirolu god. 1888 nije bilo niti jedne seoske blagajnice i uslijed energičnih i uspješnih odredaba koje je prihv-a-